

PRAVIDELNOSTI:

mše sv.: (kat. = katedrála na náměstí, NPM = kostel Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské)

- pondělí: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) 2. pondělí v měsíci ve 12:00 – bohoslužba slova
- úterý: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- středa: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 19:00 (studentská - NPM)
- čtvrtek: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- pátek: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / první pátek v měsíci: 16:30 (NPM)
- sobota: 8:00 (kat.) / 20:00 (anglická - NPM)
- neděle: 8:00 (NPM) / 10:00 (kat.), 14:00 (vietnamská – NPM) / 20:00 (NPM)

zpovědní služba v kostele NPM:

- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. E. Soukup)
- úterý: 16:00 – 17:00 (plzeňští františkáni)
- středa: 15:00 – 16:00 (Pavel Petrašovský)
- pátek: 15:00 – 16:00, během toho adorace (P. Pavel Petrašovský)
- zpravidla půl hod. přede mší (kromě polední)

Setkání u kafe na faře nebo na biskupství po každé nedělní mši sv.

pravidelná společenství na faře:

- úterý 9:00 jednou za 2 týdny – modl. matek
- úterý 18:00 – příprava na křest otevřená i pro pokřtěné
- středa 9:00 – setkání nad bibli
- čtvrtek 18:00 – střídá se společenství modlitby a farní společenství

půlhodinová adorace a nešpory:

- neděle 18:00 – katedrála

PROGRAM: 23. 10. – 6. 11.

neděle 23. 10. – 30. neděle velikonoční

- sbírka při mši bude věnována na misie
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

úterý 25. 10.

- 9:00 – modlitby matek - fara
- 18:00 – příprava na křest dospělých – téma: vtělení (přijít může kdokoliv) - fara

středa 26. 10.

- 9:00 – setkání nad bibli - fara
- 16:30 – ekonomická rada farnosti – fara
- 18:00 – pastorační rada farnosti – fara

čtvrtek 27. 10.

- 18:00 – farní společenství - fara

pátek 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy

- 8:00 – mše sv. – kat.
- polední mše sv. nebude
- adorace a zpovídání nebude
- 17:00 – mše sv. - NPM

neděle 30. 10. – 31. neděle v mezidobí

- při mši sv. v 10:00 bude pokřtěn Tomáš Lazar
- 19:00 – koncert Requiem W. A. Mozarta – orchestr DJKT – kat.
- večerní adorace a nešpory nebudou

úterý 1. 11. – slavnost Všech svatých

- mše sv. v 17:00 kostele NPM nebude
- 18:00 – mše sv. – kat. – slouží biskup Tomáš
- příprava na křest dospělých nebude

středa 2. 11. – vzpomínka na zemřelé

- mše sv. v 8:00 (kat.), 12:00 (NPM), 17:00 (NPM)
- 18:00 – svíce pro naše zemřelé – kat. - vede biskup Tomáš - pozvěte své nekostelní známé

čtvrtek 3. 11.

- 18:00 – modlitební společenství – fara

pátek 4. 11. – památka sv. Karla Boromejsk.

- první pátek v měsíci
- zpovídání: 7:00 – 11:00 (kat. – od 9:00 i adorace), 15:00 – 16:30 – NPM (během toho adorace)
- 16:30 – mše sv. – NPM

♦ V sobotu 12. 11. bude **výlet s farností na Svatou Horu**. Sraz: 8:00 u pokladen na vlak. nádraží, pojedeme do Bratkovic, pak cca 9 km pěšky na Svatou Horu. Zde mše sv. ve 14:00 (můžete i přijet autem a přidat se). Návrat v 17:37 do Plzně. S sebou: svačinu, něco na opékání, peníze na vlak.

♦ V katedrále i v kostele NPM je proutěný koš, do kterého můžete **vhazovat lístky se jmény svých zemřelých**. Za ně pak bude sloužena mše sv. 2. 11. v 8:00 v katedrále.

♦ Pozvěte své nekostelní známé 2. 11 v 18:00 na **Svíci pro naše zemřelé**, které bude v katedrále předsedat biskup Tomáš.

♦ Ve středu 9. 11. bude v 18:00 na biskupství **přednáška biskupa Václava Malého** Pronásledování křesťanů ve světě.

BARTÍK

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Plzeň
u katedrály sv. Bartoloměje

16

23. 10. – 6. 11. 2022

telefon fara: 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525, mail: petrasovsky@bip.cz, sladka@bip.cz, farnost.plzenkatedrala@bip.cz, web: www.farnostbartolomej.cz

Blázne!

Byli jsme s farností v českých vesnicích v Rumunsku. Bydleli jsme u místních lidí v Gerníku a bylo to krásné. Někteří z nás měli k dispozici suchý záchod a pokud se potřebovali osprchovat, bylo třeba přejít silnici do sousedního domu vybaveného koupelnou. Ráno a večer kolem chodily krávy. Všeho jsme měli v hojnosti, domácí máslo, domácí sýr, domácí klobásy, domácí vejce a domácí slivovička. V neděli bylo v kostele posvícení, místní ženy přišly v krojích.

Samozřejmě, je to romantický pohled nás turistů s fotoaparáty, české vesnice v Banátu byly také o nekončící práci na polích od rána do večera a asi by nás místní prostředí tolik neokouzli, kdybychom museli dřít jak donedávna místní chlapi v nedalekých cínových dolech nebo pálit vápno a rozvážet ho po okolních vesnicích. To všechno je jasné.

Během našeho pobytu v Rumunku se při mši četlo evangelium z 12. kapitoly Lukáše: *Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uvažoval tedy sám pro sebe: 'Co mám udělat? Vždyť už nemám, kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,' řekl si, 'strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduji!' Bůh však mu řekl: 'Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši a čím bude to, co jsi nashromáždil?'*

Připadalo nám, že české vesnice v Rumunsku jsou jedním výkřikem „Blázne!“ vůči nám vracejícím se pomalu do víru Plzně. Blázne, opravdu si myslíš, že štěstí tvého života spočívá v koupi nového auta nebo v nové kuchyni? Na Gerníku se jezdí na vozech za koněm nebo traktory ze šedesátých let a voda na nádobí se ohřívá na kamnech. Neměli jsme moc dojem, že místní jsou nešťastní. Opravdu je štěstí v rekonstrukci bytu? Na Gerníku nám stačila kadibudka za stodolou a topilo se dřevem v litinových kamínkách. Opravdu je to v tom se bavit na sto způsobů a každý den jinak? Na Gerníku je jeden den jako druhý složený z povinností kolem polí a zvířat a nedělní mše může být proto slavnost. Víra v Boha tam je rozpuštěná v místním vzduchu, dýchá se, je přirozená jako slunce a vysmívá se našim osvíceným a veleučným přednáškám o Bohu a o církvi.

Vrátili jsme se do našich bytů s klimatizací a ústředními topeními a do našich kin a zábavních center a necháváme za sebou mávající rumunské Čechy, kteří na nás s úsměvem na rozloučenou zavolali: „Blázne! Či bude to, co jsi nashromáždil?“

P. Pavel Petrašovský

Výlet do Koněpruských jeskyní

V sobotu 8. 10. jsme s farností vyrazili do největšího klenotu Českého krasu, Koněpruských jeskyní. Na nádraží se nás sešlo třicet osm, z části to bylo i tím, že se k nám přidala s dětmi ze střediska i sestra salesiánka Majka. Trochu jsme se báli, jestli se v tomto počtu vůbec do jeskyň vejdem, ale obavy rozptýlil telefonát, v němž zaznělo, že prý můžem.

Dojeli jsme do Popovic, za vesnicí se pomodlili a pak začali stoupat do pořádného kopce, který nás během svého jednokilometrového průběhu dost vysílil. Duchovní sílu jsme nabírali zastávkami s četbou biblických úryvků, fyzickou sílu jsme jen ztráceli.

Pak už to ale bylo z kopce a po rovině až k Havlíčkově mlýnu s krásnou studánkou sv. Ludmily. Pořádný stoupák nás ale teprve čekal. Krátký, ale stál zato. Naštěstí jsme s sebou měli lano, které jsme natáhli vždy k blízkému stromu a s jeho pomocí vyšplhali až k Aksamitové bráně, propadlé jeskyni, ze které zbyl jen vchod a malá propast. A do ní se právě s pomocí lana tři největší odvážlivci z řad dětí spustili.

O kousek dál jsme si prohlédli další přírodní zajímavosti: Jelínkův most (což jsou dva dotýkající se skalní bloky, po nichž se dá přejít nad propastí) a malou jeskyňku Děravou. Okouzlení, ale s časovým skluzem jsme dál pokračovali kolem vápencového velkolomu Čertovy schody. Cesta kolem něj nás krásnou přírodou s úžasnými výhledy dovedla až ke slíbeným Koněpruským jeskyním.

Zaplatili jsme vstup a začali se rozkoukávat v chabém osvětlení a věnovat se panu průvodci, stalagmitům, stalaktitům a stalagnátům. Kdo to neví, v horní patře jeskyní byla v 16. století penězokazecská dílna, v níž se vyráběly falešné stříbrňáky.

Když jsme i tohle vstřebali, dostali jsme se na denní světlo. Zbývala asi hodina do odjezdu autobusu a bylo slíbeno opékání buřtů. Bylo tedy třeba rychle sehnat ohniště, rozdělat oheň a uzeniny opéci. Vše se podařilo a na autobus jsme přišli ještě s desetiminutovým předstihem. A dokonce nás všech třicet osm do autobusu nabrali. Po přestupu na vlak v Berouně a následném vystoupení v Plzni výlet skončil spokojeností nás všech.

Farní cesta do českých vesnic v Rumunsku

Vše proběhlo od 12. do 19. 10. V osm večer se nás patnáct schází na parkovišti ve Františkovské a vydáváme se do rukou Karlu Maškovi, majiteli malé cestovky, která provozuje dovolené v Rumunsku. Cesta je nekonečná, zvláště pro ty z nás, kteří neumí spát v autě. Jedeme přes Slovensko, Maďarsko, v Rumunsku uhýbáme ze silnic a poslední kilometry se musí jet skoro krokem po nezpevněné cestě.

Gerník je největší česká vesnice, kdysi měl tisíc obyvatel, dnes v něm žije asi 320 lidí, ostatní se už odstěhovali do Čech. Je nezvykem slyšet uprostřed Rumunska češtinu. Předkové tamějších obyvatel sem přišli začátkem 19. století, museli si půdu vydobýt z náruči lesa a vesnic postavit v naprosté pustině.

Ubytováváme se u místních, někteří mají výhodu suchého záchodu, ti méně šťastní to odnesli koupelnou a splachovací toaletou, civilizace pronikla až sem. Lidé jsou neuvěřitelně pohostinní, snesli by nám modré z nebe, snídaně a večeře u našich domácích jsou hotovými hodokvasy.

Občas kolem přejde kráva nebo kůň, někteří z nás zkusili i dojit mléko a docela to šlo. Večer sloužíme mši sv. v kostele, pan farář je na exerciciích, tak jsou místní rádi, že po růženci, na který se scházejí, nemusí hned domů.

Následující dny objíždíme české vesnice: Rovensko, Svatou Helenu, Eibenthal a Bígr, v němž se setkáváme s pověstným P. Maškem, na kterého vzpomínají generace rumunských Čechů, kterým jako farář sloužil. Také došlo na plavení se po Dunaji na motorovém člunu.

V neděli je v Gerníku posvěcení. Mše sv. je slavnostní, kostelník a jeho syn jsou navlečeni v dalmatikách jako jáhnové, ženy mají své tradiční kroje, po mši se jde do hospody. My se vypravili do Českého domu, který slouží jakési muzeum pro záchranu věcí denní potřeby místních lidí, aby všechno neskoupili a neodvezli pryč nenasytní turisté.

A pak následoval výlet k mlýnkům, malým srubům s mlýnskými kameny, kde asi čtyři kilometry od vesnice místní obyvatelé mleli obilí. Krásné nebyly jen mlýny, ale i příroda tvořená vápencovými skalami.

V pondělí jsme se rozloučili a nechali se Karlem Maškem odvézt do lázní na maďarských hranicích známými svými teplými prameny.

Dušičkové odpustky:

Stále platí jistá rozšíření, která papež František udělal v souvislosti s covidem:

♦ Odpustky, které je běžně možné získat v dušičkovém týdnu od 1. do 8. 11. spojené s návštěvou hřbitova, je letos možné získat také v týdnu od 25. 10. do 31. 10. Podmínky: návštěva hřbitova, modlitba za zesnulé, modlitba na úmysl papeže, vyloučení zalíbení v hříchu, sv. přijímání a v okruhu těchto dní svátost smíření.

♦ 1. a 2. listopadu při návštěvě kostela. Podmínky: modlitba Otčenáš a vyznání víry, modlitba na úmysl papeže, vyloučení zalíbení v hříchu, sv. přijímání a v okruhu těchto dní svátost smíření.

Po ubytování v hotelu jsme měli celý následující den na plavání, sauny, vířivky, masáže a bazény. Bylo to moc příjemné.

A pak zase dlouhá cesta přes Maďarsko a Slovensko. Domů jsme dorazili v půl druhé ráno.

Živý růženec

Nechtěli byste ve farnosti založit živý růženec? Jde o to, aby se našlo 20 lidí, kteří se budou každý den modlit doma vždy jeden desátek, aby se tak společně pomodlili všechny čtyři růžence.

Po měsíci se tajemství mění. Chcete-li se přidat, ozvěte se Anně Raškové: 778 274 550

